

24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ (Α΄ ΛΟΥΚΑ)

Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσεως» ἐν Κυθήροις,
Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου (†1938).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν ε΄.

Τάξις συμφαλλομένης καὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς Μυρτιδιωτίσεως

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου προσόμοια γ' καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης ἕτερα γ'.

Ἦχος γὰρ Γα ϕ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Πα} ^{Νη} ^{Γα}
ει σα κου ου σο ο ο ο ον μου ου ^π₉ ει σα κου
^{Νη}
σο ον μου Κυ ρι ε ε ²² Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε
^Ϟ ^ϟ
ει σα κου σο ο ο ον μου ου ^Ϟ ^ϟ προ ο σχες τη φω νη
^Μ ^{Νη}
η η η της δε η σε ω ω ως μου ²² εν τω κε κρα
^{Γα}
γε ναι με προς σε ε ει σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι
²²
ε ²²

K ^{Πα} ^{Νη}
α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^Μ
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
^{Νη} ^{Πα} ^{Νη}
ον σου ²² ε παρσις των χει ει ρω ω ων μου ου ^π₉ θυ σι ι
^{Γα}
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι
²²
ε ²²

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου. ^Ϟ₂₂ ^ϟ

Θ ^{Νη}
ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^{Γα}
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ²²

M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π^{Γα Nη} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Nη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ

νε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

^{Γα} βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^{Γ 22}

Α^{Νη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^{Δ 22} και ουκ ε στιν

^Μ ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ην μου ^{Γ 22}

Ε^{Νη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^Μ η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^{Γ 22}

Π^{Νη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

^Μ θην σφο ο δρα ^{Γ 22}

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Π 9}

^{Νη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{Γ 22}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Νη} του ε ξο μο ^{Δ 22}

^Μ λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου ^{Γ 22}

Δ^{Γα} ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

^{Δ 22} ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

^Μ τι σαν τι αν θρω ωπων το γε ε νος ^{Γ 22} με τα των α σω ^{Νη}

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και σω τηρ η
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εως ου αντα πο δω ως

μοι
Σταυ ρον υ πε μει νας σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Απο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Nη}
εἰς τὴν φω νη ην

^M
της δε η σε ω ως μου ^Γ
²²

K ^{Nη}
αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

^Α
δρων ²² αλ λα συ μου ει θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

^M ^{Nη}
μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι ^Γ
²² σταυ ρω προ

^{Πα} ^{Nη}
ση λω θης και ου κρυ υ πτω ^π
⁹ εις την ε γερ σιν σου

^M ^{Πα} ^{Nη} ^{Πα}
και χω ω μαι ^Γ ²² ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου ^π
⁹

^{Nη} ^{Γα}
παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

^{Γα} ^Γ
ξα σοι ²²

Τῆς Θεοτόκου στιχηρά προσόμοια γ'.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἑορτῶν ἑορτή, Κυθηραίοις σήμερον, ἀνέτειλε φωταυγής, καὶ πανυπέρλαμπρος· εὐφράνθητε Οὐρανοί, καὶ γλυκασμὸν εὐφροσύνης σταλάξατε· Ἀγγέλων αἱ Στρατιαί, σὺν Κυθηραίων χορείαις βοήσατε, Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀνεσπέρου φωτός, τὰς ἀκτῖνας δέχεται· τὸ θαῦμα Σου τὸ σεπτόν, πανηγυρίζουσα Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, τῶν εὐσεβῶν Κυθηραίων ὁμήγουρις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς, συνεκλαμπρύνονται πίστει καὶ μέλπουσι· Κεχαριτωμένη

χαίρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὃ εὐνοίας πολλῆς, ἧς ἡ Νῆσος ἔτυχε, Κυθήρων τῆς παρὰ σοῦ, θεοχαρίτωτε, ἠγάπησας γὰρ αὐτήν, ὡσπερ φιλόστοργος Μήτηρ καὶ δέδωκας, Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, ἣν εὐλαβῶς προσκυνοῦσα κραυγάζει σοι· Κεχαριτωμένη χαίρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας Θέκλης γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις, παρισταμένη τῷ θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας γήινων, τὸν δεσμὸν ἐναπεσεΐσατο· καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθεῖσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, εἰ καὶ διδασκάλου ἡ Θέκλα, οὐχὶ ἐκοῦσα μεμόνωται, ἀλλὰ συμπαρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· καὶ γυμνωθεῖσα στολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου· καὶ στεφθεῖσα τῇ χειρί σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁκτώηχον.

Ἦχος ἔ Πα ρ

ε ευ μα α α α τι

Τ^{Πα} ω σε πτω τε με ε ε νει ει ει ει σδ παν το

θεν των Κυ θη ραι αι ων συ στη η η μα α α α

τα πη γην σε ε ον τως θαυ μα τω ων γι νω ω ω

σκω ω ω ντα

Θ ε ο χα ρι τω τε συ υν τρε χσ ς σι και σδ

την σε πτην ει ει κο ο να ε ε ξο χω ως α σπα

α α α α ζο ο ο ο νται

Κ^{Πα} αι ταις τδ Πνε ε ευ μα α α α τος θε ορ

γι καις α α α κτι ι ι σι ιν υ περ φυ ως θε

ο ο το ο ο κε ε κα α α τα λα αμ πο ο

με ε ε ε να

Σ^{Δι} ε την Πα ντα νασ σαν και Προ στα τιν τδ κο ο

σμδ δο ο ξα α ζσ ς σιν εν πι ι ι στει

γε ραι αι αι ρο ντα α υ περ κο σμι ως δε ε

υ υ μνϝ ϝ σι ι σε και ευ χα ρι ι στω ω ως

βο ο ω ω σι μετ ευ φρο συ υ υ νη ης

λαμ προ φο ο ο ρϝ ϝ ϝ ντα α ι δου ε πε

σκε ε ε ψα α α α το η μας η πα α αντων

Α α να α α ασ σα

Χ ει ρα ας κρο τη η σωω μεν πα α α αν

τες εν αρ ρυ πω ω τοι οις δε τοις χει ει λε

ε σι ταυ της προ σκυ νη η η η σω ω ω μεν

τη ην ει κο ο ο ο να α

Δ ι α ταυ της η τϝ κο ο ο ο σμϝ γαρ πα γγε

ε νης σω τη ρι ι α α α γε ε γο ο ο

νεν κιν δυ νοι νο ο σοι α πε λαυ νο ον ται αι

και α σθε νϝ σιν η ρω ω ω ω ω ω σις

υ περ λο ο ο γονχα α ρι ι ι ι ζε ε ε ται

Τ αυ της γαρ το υ πε ερ βα α α α α λ λον

^{B8} ^{Πα}
υ περ ε χει πα σαν ε ε εν νοιοι οι οι αν ^{π ρ}

^{Νη} **Δ** ι ο α χρα αν τε Θε ο ο ο το ο ο κε ε ^{β γ}

α ει συν ζω η φο ρω ω Βα σι ι λει ει και το κω

ω ω ζω ω ω σα ^{Δι} ^{ν ρ} πρε σβε ευ ε δι ι η νε ε κως

πε ρι φρου ρη σαι και σω ω ω σαι ^{B8} ^{Δ ρ} α πο πα σης προ σβο

ο ο λη ης ε να αν τι ι ι ας ^{β γ} τϑ ϑς σε

δο ξα α α ζο ο ο ον τας ^{Πα} ^{ν ρ} την γαρ σην προ στα

σι ι ι αν κε κτη η η με ε ε ε θα ^{Νη} ^{ν ρ}

^{Πα} **Ε** ις τϑς αι ω ω ω νας ^{Δ ρ} α γλα ο φα νως μα α

κα ρι ι ι ζο ο ο ον τε ε ε ες ^{π ρ}

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ^{ν ρ} Γα φ

^{Γα} ^{Νη} **Κ** αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

ω ω ω των α α μην ^{Γα} ^{ν ρ}

^{Νη} **Μ** η τηρ μεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν

Θε ε ο το ο ο κε ε μει νας δε Πα αρ θε ε ε ^Μ ^{Νη} ^{Πα}

νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν
 και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ωωσσα
 ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ
 ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
 γνη η α κα τα ληπτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος
 τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται
 Θε ε ος νι κα α α ται αι φυ υ σε ε ως τα
 α α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα
 του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο
 με θα σα ρ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω
 ω ων

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω ξ

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

M η τηρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης ^{Πα} υ περ φυ υ υ
 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ^{Δι} ε μει να ας δε ε
 Πα αρ θε ε ε νο ος ^{Πα} υ περ λο ο ο ο γο ον
 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν ^π και το θα α
 αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ^{Πα} ερ μη νε ευ
 σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι ^{Πα} πα
 ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης ²² της συλ λη
 ψε ως Α α γνη η η ²² α κα τα α λη η η πτο
 ος ε ε ε στιν ο τρο ο ποσ τη η ης κυ υ
 η σε ε ω ως ^{Πα} ο που γαρ βου ου ου λε ε ται
 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες ^{Πα} Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες ^π δε
 ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε
 του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
 ω ων ²

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϠ
 Ϡ Ϡ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σϠ Ϡ Ϡ Χρι ἰ
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνϠ Ϡ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.
 Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.
 (κῆ 10-18)

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς
 Χαρρᾶν. Καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος·
 καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς

αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανόν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ’ αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ’ αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ’ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ’ αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βορρῶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐδ’ ἐὰν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ’ ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ', 27 & μδ', 1-4).

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος (μδ' 1). Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερικῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι’ αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεός, Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι’ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ’ αὐτήν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρῶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἴκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ', 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ

ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνωρίζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

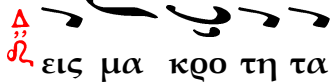
Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

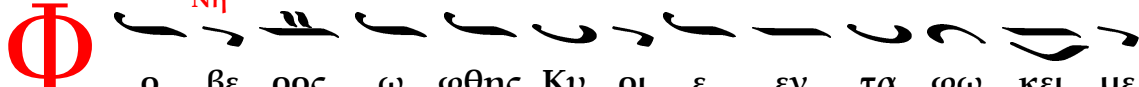
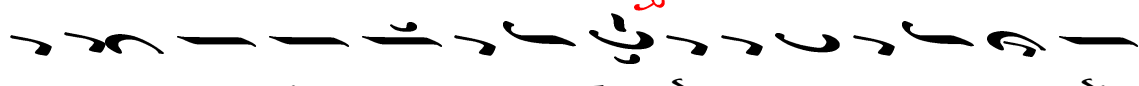

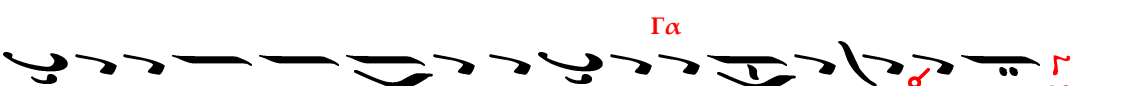
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

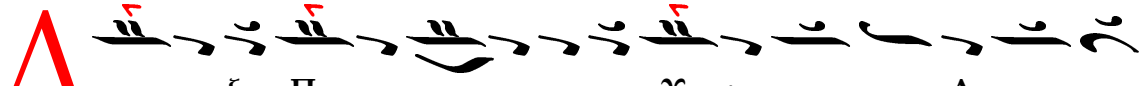

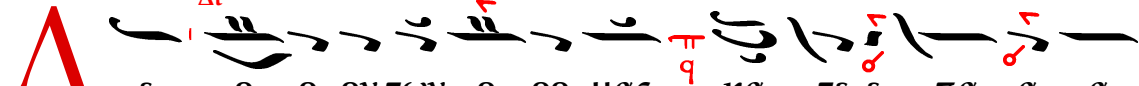

 ε σκυλευσας και τρι η μερος α να στας η μας συ να

 νε στησας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον

 ε γερσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε,

 εις μα κρο τη τα

 η με ρων
Φ

 ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

 νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

 να τος τον Α δα αμ συ να νε στησας κραυ γα ζον τα

 δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.
 Ἀνατολίου.
 Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ

 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Λ

 ε ο ο ον των ο ορ μας κα τε ε πα α α

 α α τη η η η σας και Θα μν υ ριν κα ται

σχυ υ υ υ υ υ υ να σα ^Δ πρω το μαρ τυς
 α α α πο στο ο λε ^β η κο λθ θη σας τω Νυμ φι
 ω ω σα κρα α α ζυ υ υ σα ^Δ εις ο σμη ην
 μυ ρυ υ σα ^β ε δρα α μον Χρι ι ι στε ε ε ^{Νη} δι
 ο και Παυ λον δι ι ω κυ υ σα ^Δ εξ υ ρα α νυ
 ε δε ε ε ξω ω το ο ο χα α ρι ι ι σμα ^Δ
^{Νη} και το στε φος κε ε ε κλη ρω ω σαι ^β πα ρα τϑ
 α θλο θε ε ε ε τϑ υ Θε ε υ ^{Νη} και πρε σβευ
 εις α α πα α ανσ τω ϑ ^β δω ρη θη ναι πται σμα των
 ι λα α σμον ^Δ τοις εν πι ι στει ει ε κτε ε λθ
 υ ^{Νη} ^Δ σι το ι ε ρο ον σα μνη μο ο ο ο
 συ υ υ υ νον ^{Νη}

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος π̣ᾠ Πα ϕ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^ϕ και εις τϑς
 αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^ϕ

Τὸ μέλος ἐκ τῆς ἀκολουθίας Βασιλείου Κιαμηλίδη διασκευασμένον.

Η^{Μ Πα} του Προ φη η η η η του ου φω ω νη η
 Η σα ι ου του ου ου εν δο ο ο ξου πε
 πλη η ρω ται αι η λε ε ε ε γου ου ου σα
 αν τι της στοι βης α να βη σε ται κυ πα ρι ισ
 σος^Δ αν τι δε της κο νι ι ι ζης^{Πα} α να βη η
 σε ται αι μυρ σι ι ι ι νη^{Κε} Α νε ε βη γαρ ο
 ο ον τως και υ πε ε ρυ υ υ ψω ω ω ται
^{Πα} μυρ σι ι νη Η τα α πει ει νη^{Δι} υ περ πα α αν
 τα^{Πα} τα ξυ υ υ λα α α του ου α α α γρου^{Κε}
 Εκ μυρ σι νω ων γαρ ευ ο ο σμων α νε τει ει λε τοις
 Κυ υ υ υ θη ραι αι αι οις^{Πα} η της Πα να α α
 γνθ ς Ει ει κων^{Δι} Θε ο σε βει ας ω ως γε ε ρας^Δ
^{Πα} και της ευ νοι οι οι α α ας τεκ μη η η η η
 ρι ι ι ι ον^{Κε} α παν τες ουν χα αρ μο ο νι ι
^{Κε} κως^{Δι} κλα δες μυρ σι ι νης εν χειρ σι ι κα τε
 ε χο ο ον τες^{Δι} την Θε ο το ο ο κον εν ευ ση μω

η η με ε ρα ^{Κε} ε ο ορ της α α νυ μνη η η
 σω ω ω ω μεν ^{Δι} και την ^{Πα} αυ της ει κο να α ευ λα α
 βως ^Δ προσκυ νη η η σω ω ω μεν λε ε ε ε ε
 γο ο ο ον τες ^{Κε} Χαι αι αι ρε ^Π Κυ θη ραι ων
 δο ο ξα και αι χα α α ρα α α α α α
 ρα α α α α α ^{Πα} Παρ θε ε ε νε Α α χρα αν
 τε ε ε ε ε ε ε ^Π

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

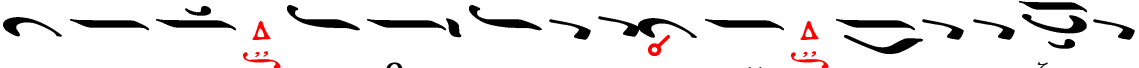
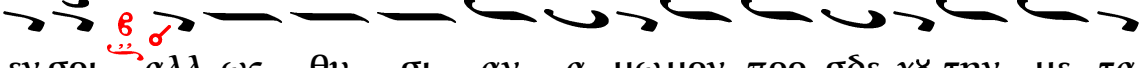
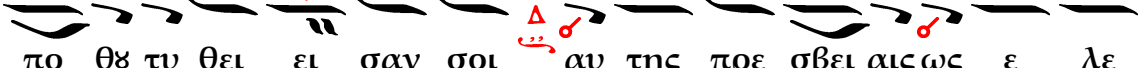
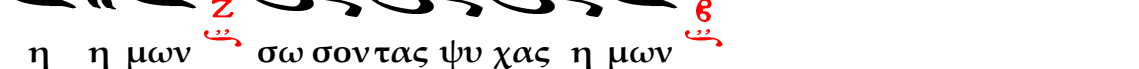
Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
Νη νε ω ξας τω **Πα** λη στη τον πα ρα δει στον **π** των **Νη** μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις **Γα** Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας **Νη** ο τι α νε στης **ρ** Χρι στε ε ο Θε
Γα ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος **ρ**

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

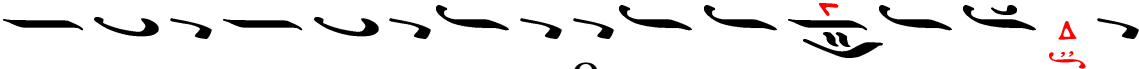
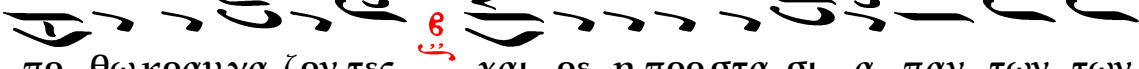
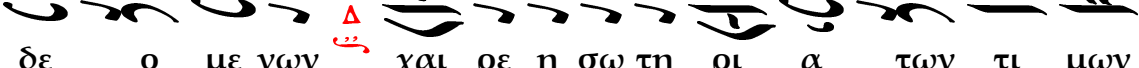
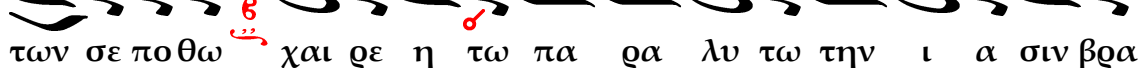

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος ρ̣ Δι -θ

Η α μνας σθ **Ι** η σθ κρα ζει με γα λη τη φω
νη **θ** σε νυμ φι ε μη πο θω και σε ζη τσ σα Α
θλω **Δ** και συ σταυ ρσ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμω ω ω σθ **θ** και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ

 σω συν σοι ^Δ και θνη σκω υ περ σθ ^Δ ι να και ζη σω

 εν σοι ^ε αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χσ την με τα

 πο θσ τυ θει ει σαν σοι ^Δ αυ της προ σβει αι σως ε λε

 η η μων ^ζ σω στοντας ψυ χας η μων ^ε

Και νυν. Τῆς Θεοτόκου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Α οι νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει ρας πισ τως ^ε

 και α σω μεν α σμα σι τη θε ο μη η τω ρι ^Δ εν

 πο θω κραυ γα ζον τες ^ε χαι ρε η προ στα σι α παν των των

 δε ο με νων ^Δ χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων

 των σε πο θω ^ε χαι ρε η τω πα ρα λυ τω την ι α σιν βρα

 βευ σα σα ⁷ α α ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου και ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν και ἀμώμητον πίστιν τῶν

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *